

ΕΛΜΕ ΠΕΙΡΑΙΑ

**Μαυρομιχάλη 14
(3^ο ΓΕΛ-1^{ος} όροφος)**

Τηλ. : 2104124810

Φαξ : 2103000423

e-mail : elmepeir@yahoo.gr

www.elmepeiraia.gr

Πειραιάς, 11/02/2019

Αρ.Πρωτ.: 013

Προς: - Συναδέλφους ΕΛΜΕ Πειραιά

ΓΙΑ ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ "ΜΙΑ ΝΕΑ ΑΡΧΗ ΣΤΑ ΕΠΑΛ"

Με fast track διαδικασίες το Υπ. Παιδείας προωθεί «νέους θεσμούς» στα ΕΠΑΛ με στόχο την «ψυχοκοινωνική στήριξη των μαθητών, την ανάδειξη του κοινωνικού ρόλου των ΕΠΑΛ και τη σύνδεση τους με την αγορά εργασίας» !

Ο σύμβουλος καθηγητής, τα «σχέδια Δράσης», η «μαθητεία» είναι τα εργαλεία με τα οποία το Υπουργείο Παιδείας, η κυβέρνηση, σύμφωνα και με τις μνημονιακές υποχρεώσεις, επιδιώκει να επιβάλει την αξιολόγηση και να διαμορφώσει τη νέα γενιά σύμφωνα με τις απαιτήσεις της αγοράς εργασίας (ανασφαλής, ευέλικτη εργασία χωρίς δικαιώματα, πειθαναγκασμένος εργαζόμενος).

Η «αναβάθμιση» των ΕΠΑΛ και η πραγματικότητα :

1. Μονιμοποίηση της εργασιακής ανασφάλειας και των μόνιμων εκπαιδευτικών και χτύπημα του δικαιώματος στις σπουδές των μαθητών με τις συγχωνεύσεις και καταργήσεις τμημάτων και την αναγκαστική μεταφορά μαθητών σε μακρινά σχολεία.
2. Ελλείψεις καθηγητών ειδικοτήτων και γενικών μαθημάτων, μέχρι το Γενάρη, παρά το «κανονικό άνοιγμα των σχολείων»!
3. Καθηγητής πολυεργαλείο σε ένα σχολείο του «φαίνεσθαι». Πλήθος εξωδιδασκικών – γραφειοκρατικών εργασιών, με μόνο στόχο τον κεντρικό ασφυκτικό έλεγχο. Εργασίες που αντιστοιχούν σε διοικητικό προσωπικό που λείπει παντελώς από τα σχολεία. Συναντήσεις με γονείς, σχολικές εκδηλώσεις, εφημερίες, μαστορέματα στο σχολείο, πέρα από τη δουλειά στο σπίτι (προετοιμασία, διορθώσεις γραπτών).

Η κυβέρνηση και το Υπουργείο Παιδείας, αξιοποιώντας και αυτό το πρόγραμμα, σηκώνει επικοινωνιακό-διαφημιστικό κουρνιαχτό. Μιλά για μια νέα εποχή στα ΕΠΑΛ, που πρέπει να γίνουν πιο ελκυστικά, να πάψουν όπως λέει το ίδιο το Υπουργείο να αποτελούν λύση ανάγκης και όχι συνειδητή επιλογή.

Λέει και μισές αλήθειες, δηλαδή ψέματα, λέει και ολόκληρα ψέματα, κι' αυτό γιατί:

Έχει μπει ο Φλεβάρης και στα σχολεία του Πειραιά έλειπαν μέχρι τώρα εκπαιδευτικοί. Στα ΕΠΑΛ έλειπαν μια σειρά ειδικότητες, όπως μηχανολόγοι, πλοίαρχοι, αλλά και φιλόλογοι, μαθηματικοί κ.α. Σε ΕΠΑΛ του Πειραιά ήρθε πρώτα ο 2ος μαθηματικός καθηγητής, της Ενισχυτικής, αλλά έλειπε από την αρχή της χρονιάς ο κανονικός, δηλαδή τα παιδιά δεν είχαν κάνει ούτε μία ώρα μαθηματικά.

Έχει μπει ο Φλεβάρης και στα ΕΠΑΛ λείπουν ακόμα βιβλία (ναυτικά ΕΠΑΛ Πειραιά). Σε πολλά μαθήματα καθυστέρησαν υπερβολικά, ήρθαν ακόμα και δύο μήνες μετά την έναρξη της χρονιάς. Βιβλία που είναι παλιά και σε ορισμένες περιπτώσεις ακατάλληλα.

Δεν μπορούμε να θυμηθούμε την τελευταία φορά που δόθηκε κάποιο σημαντικό κονδύλι για την ουσιαστική ανανέωση, τον εξοπλισμό των εργαστηρίων ή πάρθηκαν μέτρα για την ασφάλεια μαθητών και εκπαιδευτικών (π.χ. πυρασφάλεια).

12 τμήματα των ΕΠΑΛ έκλεισαν και φέτος στον Πειραιά, γιατί βαφτίστηκαν "ολιγομελή", ανάμεσά τους και 3 από την Σαλαμίνα (που δεν υπάρχει άλλο ΕΠΑΛ και ο μαθητής πρέπει ή να σταματήσει τη φοίτηση ή να αλλάξει ειδικότητα)!

Μισές αλήθειες γιατί: Πράγματι η κυβέρνηση θέλει να κάνει πιο ελκυστικά τα ΕΠΑΛ. Όχι όμως για την ουσιαστική μόρφωση και επαγγελματική εκπαίδευση των αποφοίτων, αλλά για τη δημιουργία μίας δεξαμενής φτηνού και ευέλικτου εργατικού δυναμικού. Απόφοιτοι μίας χρήσης, χωρίς συγκροτημένα δικαιώματα. Και η στόχευση αυτή δεν υπηρετεί τις ανάγκες εκπαιδευτικών και μαθητών, αλλά γίνεται για λογαριασμό των επιχειρηματικών ομίλων.

Όλες οι κυβερνήσεις για να σπρώξουν, τις νέες και τους νέους στην Τεχνική Εκπαίδευση χρησιμοποιούν το μαστίγιο (όρθωση νέων ταξικών φραγμών στα ΓΕΛ) αλλά και το καρότο (τις διαφημιστικές καμπάνιες, τις υποσχέσεις για πρόσβαση στην τριτοβάθμια, τις εξαγγελίες για τα προγράμματα «Νέα αρχή στα ΕΠΑΛ»). Μια Τεχνική Εκπαίδευση, όμως, σε μια χώρα που η ανεργία "σπάει κόκκαλα" και 2 στις 3 νέες συμβάσεις είναι ελαστικής απασχόλησης! Μια Τεχνική

Εκπαίδευση που απ' το ρόλο της αδυνατεί να ανοίξει το δρόμο στους μαθητές της για την εξεύρεση έστω ενός μεροκάματου, όχι γιατί «δεν τα έχουν μάθει καλά στα ΕΠΑΛ» αλλά για όλους τους παραπάνω λόγους.

Γι' αυτό το λόγο περνά γνώση και επαγγελματικά δικαιώματα εκτός πτυχίου ΕΠΑΛ, στο 4ο έτος (μαθητεία), υποβαθμίζοντας κι' άλλο το πτυχίο (επιπέδου 3). Πιο κάτω ακόμα και από ΙΕΚ δηλαδή.

Γι' αυτό το λόγο μέσα από τα "σχέδια δράσης", που προβλέπονται στο πρόγραμμα επιχειρεί να βάλει μέσα στα σχολεία τις και τις ΜΚΟ πιο αποφασιστικά. Η περιβόητη σύνδεση του σχολείου με την τοπική κοινωνία, δεν είναι τίποτα άλλο από την υποταγή του σχολείου στα "θέλω" της αγοράς, με ό, τι αυτό συνεπάγεται (απαξίωση τομέων και ειδικοτήτων-πτυχιών, που δεν θέλουν οι επιχειρήσεις). Ανοίγει το δρόμο στην αναζήτηση πηγών χρηματοδότησης, στην αξιολόγηση σχολείων και εκπαιδευτικών. Πάνω από όλα στοχεύει στο πιπίλισμα του μυαλού των νέων παιδιών για τις αξίες της ανταγωνιστικότητας και της κερδοφορίας, δηλαδή να αποδεχτούν μια ζωή χωρίς δικαιώματα, χωρίς απαιτήσεις.

«Σύνδεση των ΕΠΑΛ με την αγορά εργασίας» σημαίνει να «αφομοιώσουν» οι νέοι ότι το εργασιακό μέλλον τους θα είναι οι ατομικές συμβάσεις, η εκ περιτροπής εργασία, η μερική απασχόληση, οι απλήρωτες υπερωρίες, η ανασφάλιστη εργασία. Αυτό το εργασιακό μέλλον καλούνται να «διδάξουν» οι καθηγητές μέσω της λεγόμενης μαθητείας στην οποία τους αναθέτουν και το ρόλο του «επόπτη εργασίας». Η μαθητεία ανοίγει το δρόμο για την υποκατάσταση συνολικά της τεχνικής εκπαίδευσης με την εργασιακή εμπειρία και την κατάρτιση. Στόχος που είχε τεθεί με τους νόμους Αρσένη το 1998. Άλλωστε, η ΔΙΔΕ Πειραιά πρωτοστάτησε πριν δύο χρόνια όταν πήγε τα παιδιά των ΕΠΑΛ σε ημερίδα του Βιοτεχνικού Επιμελητηρίου Πειραιά (Β.Ε.Π.), με πούλμαν που έβαλε το Β.Ε.Π., για να τούς μιλάνε με τις ώρες για το σπουδαίο έργο που επιτελούν οι επιχειρηματίες στην κοινωνία και την ανάγκη οι μαθητές να το υπηρετούν και να μην το αμφισβητούν στο ελάχιστο. Το ίδιο Β.Ε.Π., που ζητά το επίδομα ανεργίας να μην πηγαίνει στους ανέργους, αλλά στους εργοδότες.

Όσον αφορά το θεσμό του "Καθηγητή Συμβούλου", γνωρίζουμε ότι οι εκπαιδευτικοί είναι έτσι και αλλιώς δίπλα στα παιδιά, κάνοντας πολλές φορές και πράγματα που δεν μαθαίνονται ποτέ, μένουν μέσα στο σχολείο.

Όστόσο, η ανασφάλεια, τα κοινωνικά προβλήματα και τα αδιέξοδα, συνολικότερα της νέας γενιάς και όχι μόνο των παιδιών των ΕΠΑΛ, έχουν την αιτία τους στην ίδια την αντιλαϊκή πολιτική και το σύστημα που έχει μετατρέψει το δικαίωμα σε «ευκαιρία», που ορθώνει συνεχώς νέα ταξικά τείχη στα παιδιά των λαϊκών οικογενειών και σακίζει το μέλλον τους στο όνομα του κέρδους και της εκμετάλλευσης. Δεν αντιμετωπίζονται με ψυχολογικές και συμβουλευτικές προσεγγίσεις.

Με το « σύμβουλο καθηγητή» μεταφέρουν την ευθύνη των αποτελεσμάτων της βάρβαρης πολιτικής τους στους καθηγητές και τους καθιστούν υπεύθυνους για την ψυχική υγεία και την κοινωνική ισορροπία των μαθητών.

Ταυτόχρονα, με τη δομή την οποία επιβάλλουν (συναντήσεις – συντονιστής κλπ) εντατικοποιούν παραπέρα την εργασία του καθηγητή και εφαρμόζουν την αξιολόγηση του εκπαιδευτικού (ας λέει ο Γαβρόγλου ότι δεν αξιολογείται)

Μόνιμοι μαζικοί διορισμοί εκπαιδευτικών – μονιμοποίηση όλων των αναπληρωτών.

ΚΑΜΙΑ ΑΥΞΗΣΗ ΤΟΥ ΩΡΑΡΙΟΥ. Ανατροπή της αυτοαξιολόγηση –αξιολόγησης.

Όχι στον καθηγητή-συμβουλάτορα υποταγής.

Καλούμε τους συναδέλφους στις συνεδριάσεις των Συλλόγων Διδασκόντων να μην καταθέσουν σχέδια δράσης. Καλύπτουμε συνδικαλιστικά τους συναδέλφους και τους Συλλόγους Διδασκόντων που θα αρνηθούν το ρόλο του "Καθηγητή Συμβούλου" και θα επιμείνουν στην συλλογική αντιμετώπιση παιδαγωγικών, κοινωνικών προβλημάτων μέσα από το Σύλλογο Διδασκόντων. Άλλωστε, σε κάθε τμήμα υπάρχει υπεύθυνος καθηγητής.

ΓΙΑ ΤΟ Δ.Σ. ΤΗΣ ΕΛΜΕ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΠΑΤΙΔΗΣ ΗΛΙΑΣ

Η Γ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΚΟΥΣΤΟΥΜΠΑΡΔΗ ΛΟΥΪΖΑ